

temma ammetile tarvitakse, ja kes oskab
ka teisi selle ammeti peale juhhatada ja val-
mistada. Et nüüd Lutherus pühha kirja
tohtri aunimme olli sanud, arwas temma
ka omma lohhus ollewad, pühha kirja eest
posta, ning sedda kus ial tarvis läks, riis
kirahvale kusutada ning arraselletada.

Sepärrast ep osnud temma mitte vast,
kui 1517inal aastal üks munk senna liina
tulli, ja hakkas pattude andeksandmissee kir-
jad, mis Roma siinast olli sanud, rahha
pärrast awwalikult müüma — üks hirmus
jummalakartmatta kaup, mis läbbi kirja:
teggiattele keik woimust lätte pakuti, sest
et neile döldi sedda viisi: Te patto ni pasjo
kui ial tahhad, mafsa agga rahha körwa,
siis kirjast tööst ep olle luggu, se antakse
rahha mafso pärrast Jummalalt andeks! Si
Lutheruse wagga meel ei sallind sesugust
silleanuetust nähha, mis keik õnnistust inuis-
messe edest püdis õrapetta; sest et Onnis-

teggia üles Matteusse Ewangeliumi 16mas
peatükis:

„Mis kasso on innimessel sest, kui tems
„ma keik se mailma kassufs saaks, ag-
„ga omma hingele kahjo teeks? ehk
„mis lummastamisse hindu woib innis
„menne anda omma hinge eest?”

Tössist fabhetsemist ning patuspöörmist lähe-
håb tarvis, kui tahhad armo lota, agga
mitte rahhamakamist. Lutherus, kui oskav
pühha kirja tohter, panni warmalt 95 sann-
na kirja ja kusutas neid awwalikult. Mens-
des moitsis temma pühha kirja tunnistust
mõda, sedda emnenimetusd kuri kaupa huk-
ka, ja kutsus pealegi keik öppetud mehhed
wålja, et tullesid sedda asja läbbikatsuma
ja suud suud vasto temmaga wistlema, et
saaks nähha, kelle pole oigus ja tödde wi-
maks pidid jáma. Tullid siis fa teiste
suurte kolide öppetud mehhed temmaga wistle-
ma, agga et tohter Lutherus toetas ikka
pühha kirja sannade peale, tetsed jálle eis-